

Folket sigrar i Vietnam

Indokina står igjen i fokus i vestlege massemedia. I Cambodia er president Lon Nol blitt tvinga til å forlate roret. Dagbladet skriv 1. april at dette innebær noko langt meir enn at ein president går frå borde. "Det er første gang et regime innsatt med amerikansk hjelp må gi opp overfor kommunistiske styrker uten at USA griper direkte inn." Også i Sør-Vietnam er Thieu og hans marionett-regjering ute i hardt ver. Det Indo-kine-

siske folket er i ferd med å kaste det imperialistiske åket av seg. Framgangen for frigjeringshæren har hatt ein eksplosiv karakter. Berre ei veke før Da Nang fall, var det ei utbreidd oppfatning at denne store hænebyen, den nest største i Sør-Vietnam, var uinntakeleg. Men det utrullege vart røyndom. Byen overgav seg så å seie utan kamp. dei demoraliserte einingane innan Saigon -hæren hadde tapt all lyst til å setje livet

på spel for ei sak som var tapt på førehand. Og frigjerings-hæren vinn stadig nye sigrar, -den eine provins-hovudstaden etter den andre fell som overmodna frukt. Somme stader dreg janvel Saigonhæren seg snøggare attende enn frigjeringshæren vinn å nå fram med sine styrkar. Det er som om Saigonhæren over lengre tid har vorte oppeten av termittar innanfrå utan at det har vore synleg frå ut-sida. Mange soldater frå

Saigon-hæren deserterer og det blir jamvel meldt om heile einingar som går over til PRR og FNL. Hæren til juntaen i Saigon synest beint fram å smuldre bort. Det er såleis liten grunn til å tvile på at Nord-vietnam har rett i den påstanden dei framsette 3. april, nemlig: "at ein kvar freistnad frå USA på å forlengje døds-kampen til Saigonregjeringa vil vere fånytt. Dei fram-sette og kravet om at USA måtte stanse all hjelp til

Sør-Vietnam, og stanse den tvungne evakueringa av folket.

Men Fred Weyland, Fords spesielle utsending i Sør-Vietnam, hevda etter tilbakekomsten til USA 3. april at "Sør-Vietnam med amerikansk stønad er istand til å slå tilbake invasjonen frå nord" og han lova å gjere alt for å støtte "folket" i Sør-Vietnam. Ford tenderer mot å leggje skulda for dei sviande nederlagene den siste tida på Kongressen og den uviljen den har synt mot å gje nye løyvingar til Sør-Vietnam. Men det faktum at det gjenstår 170 mill. dollar av dei 700 mill. dollar som Kongressen alt har løyvt, gjev eit komi-tragisk skjær over slike skuldingar. Nederlag kan heller ikkje forkla- rast ut i frå skort på militært matriell, -for etter at marionett-hæren hadde rømt frå Da Nang, fann ein våpen, ammunisjon og krigsmateriell til over ein mill. dollar.

Til samanlikning kan nemnast at 800 soldater -rekrutert frå dei lokale folka i fjellområda rundt Ban Me Thout -greidde ved hjelp av primitive våpen å jage Saigon styrkane på flukt, og dermed å frigjere byen. Det var som kjendtt tapet av Ban Me Thout, som førde til Thieus militære tilbaketrekning frå dei nordlege provinsane. Desse 800 soldatane har i sanning fått demonstrert kva sjølv dei tilsynelatande veikaste grupper kan yte når dei stolar på eigne krefter og organiserer sin eigen kamp med dei midlar dei har til rådvelde.

Den franske journalisten Paul Leandri har skreve ein artikkel i Le Monde om frigjeringa av provinshovudstaden Ban Me Thout, og han skildrar den aukande motstanden mot Thieu-regimet og den låge kampmoralen i Saigon-styrkane. (Le Monde 11. mars) Paul Leandri vart seinare skoten utanfor politistasjonen i Saigon. At dei to andre hovudstadane -Pleiku og Kontum, vart oppgjevne nærmast utan kamp, er nok eit illustrerende døme på den låge kampmoralen i Saigonhæren. Folket i Vietnam er blitt meir og meir klår over at den kampen forts. s. 2

Vi har i Oppbrudd flere ganger pekt på at Samskipnaden er inne i ei krise. Ei krise som rammer ansatte ved rasjonaliseringer og større arbeidspress, og studentene ved høgere priser og dårligere kvalitet. Vi har og pekt på at denne krise ikke lar seg løse gjennom økte priser. Det vil tvertimot bare forsterke den. Det er staten som står ansvarlig for Samskipnaden og den krise som nå er kan bare løses med tilskudd fra staten. Studentene har innsett dette. Ved bla. å gå til husleiestreik med krav om statlig støtte. Og denne streika øker nå i styrke, samtidig som støtten fra andre studenter og borettslag strømmer inn. Men Staten prøver å fri seg fra ansvaret. Den akter å bruke skattepengene til profitabel oljespejulasjon, framfor å bry seg om

folks ve og vel. Det være seg studenter, pensjonister osv. Derfor prøver Staten nå og velte krise i Samskipnaden over på studentene og de ansatte. Og til det har de trofaste løpegutter på studenttinget og i hovedstyret. Oppbrudd har snakket med statssekretær Ingrid Eide i Kirke og Undervisningsdepartementet. Og en av løpegutta, Trond Værnes, medlem av hovedstyret og SV, som sammen med AUF, DKSF og GRØNT GRAS nå gjør sitt beste for at Staten skal sende millionene inn i oljeboomen og la studentene sjøl betale krise i ei bedrift Staten sjøl er ansvarlig for. Vi lar disse to byråkratenes uttalelser tale for seg sjøl. Men vil oppfordre folk til å stille seg spørsmålet: Hvem er våre venner og hvem er våre fiender. Vi tror disse intervjuene gir et bra svar på det.

TO SOSIALDEMOKRATER OG EI HUSLEIESTREIK

Vel overstått påske!

Studentsamskipnadens spisesteder ønsker alle studenter velkommen tilbake etter påskeferien.

Regnskapet for spisestedene for 1974 foreligger nå, og viser en ny nedgang i omsetningsvolumet. Dette gir igjen svikt i inntektene. For å holde prisene så lavt som mulig, og for å unngå for store underskudd, er vi derfor nødt til å drive spisestedene med så få ansatte som mulig.

Det er ikke til å unngå at dette av og til skaper kjøproblemer og at kvaliteten på enkelte tilbud kan bli dårligere enn vi ville ønsket. Vi beklager dette, og lover å gjøre hva vi kan for at det skal være hyggelig å spise hos oss.

Samskipnadens påsegave! ! !

Fra SV-kantina, -ei av dei mest rasjonaliserte.

Folket sigrar

Saigonhæren fører ikkje er ein kamp som tener nasjonen, men som tvert om inneber ei styrking av den nykolonialistiske poletikken som USA vil gjennomføre i Vietnam. Administrasjonen i Saigon under Thieu har konsekvent støtta og følgd opp den amerikanske poletikken, og grepe til stadig meir fascistisk undertrykking for å halde folka i Saigon områda under sin kontroll. 1500000 menneske frå egne og frå PRR område er blitt tvunga til å bu i konsentrasjonsleirar. Misnøya med denne poletikken har vakse sterkt, både hjå sivile som etterkvart er blitt frårøva alle demokratiske rettar, -og hjå soldatane som får ordre om å leggje landet øyde- stikk i strid med så vel egne ynskjer om fred og forsoning -som med det som er fastsett i Parisavtala.

FNL/PRR vil arbeide for ei fullstendig gjennomføring av Parisavtala. På det militære planet inneber dette at frigjerings- styrkane konsoliderer forsvaret av dei frigjorde områda, og gjen-erobrar som den gongen parisavtala vart undertekna hadde status som PRR kontrollerte områder og uskad-

ane som rykkjer sørover. Og som jagar folk på flukt med grusomme middel. Lars Korvald seier til Aftenposten at millionar av menneske flyktar i redsle for kommunistane sine krigshandlingar. Liknande utsagn finn vi over alt i pressa og NRK. Borgarane vil nytta høvet til å rakka ned på kommunistane, samstundes som dei prisar i store ordelag USA sin "medmenneskelege" politikk. Ja sjølv fascistene Thieu vert framstilt som ein som vil vekja verdsonionen og bed om humanitær hjelp til det kommunistherja folket sitt.

Vi spør: Er det sant alt dette. Er det den sigersrike framrykkinga til FNL som driv massane på flukt. I enkelte høve kan det nok henda at propagandaen til Thieu gjev seg utslag på dette viset. Men i så godt som alle tilfella flyktar dei for ikkje å verte brukt som skjold og gislar av Saigonsoldatane. Dagbladet skriv etter frigjeringa av Da Nang at i og med at flyktningane no havna bak FNL sine liner, var flyktningeproblemet i realiteten løst i dette området. Alle flyktningane i dette området kunne no i ro og mak reise attende til heimane sine. For 1/4 av befolkninga i Sør-Vietnam hadde det fantastiske no skjedd at dei ikkje lengre treng ottast granatar og maskingeværel. Time skriv om flyktningekonvoiane mot Da Nang: Dei fleste flyktningene og dessutan storparten av tro-

leg-gjer dei basene Saigonhæren har nytta som utgangspunkt for den militære aggresjon mot frigjorde områder. Samstundes vert folk i Saigon kontrollerte område oppmoda til å reise kamp mot det fascist-regimet Thieu representerer, då dette i dag er det største hinderet for ei fullstendig gjennomføring av paris-avtala.

PRR/FNL har uttala at dei er villige til å forhandle med ei ny regjering i Sør-Vietnam dersom Thieu går av. På pressekonferansen 5. april i Oslo understreka representanten for PRR at det er Thieu og ikkje PRR/FNL som er uvilleg til å forhandle om ei politisk løysing. I den se nare tida er det særleg flyktningeproblemet som har fått store oppslag i den vestlege pressa. Bileter og reportasjer gjev eit bloddryppande og levande inntrykk av dei lidingsane som heimsøker flyktningane. Lat oss slå fast at flyktningeproblemet er enormt. Men lat oss og samstundes slå fast at den presentasjonen som den vestlege pressa har gjeve flyktningeproblemet har hatt ein dobbel funksjon. Ofte har ein mana fram bilete av dei grusomme kommunist-

ppane som var i ferd med å trekkje seg tilbake, vart ikkje plaga av kommuniststyrkane. Tanksa deira stod roleg og lyste opp vegen for dei. Flyktningene som følgjer retretten til Saigonhæren sørover vert nok langt hardare handsama av sine egne. I Le Monde 23/3 fortel Henry Loyvette fra Pleiku som sjølv er flyktning om korleis folk vart kjørd ned av Saigonstyrkane med militærbilar og drepne i hundretal. Ein amerikansk senatskomité under leiing av senator Edwæd Kennedy kom fram til i ein rapport at det var Saigon-juntaen som tvinga folk på flukt, og at han medvete nytta sivilbefolkninga i militære føremon. New York Times har sjølv intervju mange hundre flyktningar, og ikkje ein einaste av dei sa at dei flykta fordi dei var redde FNL-styrkane, men at dei flykta til Saigon-sida for ikkje å vetre bomba av Saigonfly. Som vi skjønner, det er Saigonstyrkane som driv folk på flukt. To millionar har dei tvinga bort frå heimane sine den siste tida. Meir enn 6 millionar vart tvangs-flytta av amerikanarane, slik at vi no har over 8 millionar flyktningar i Viet-

SPYTTSLIKKE KARANE TURAR FRAM

- Venstreradikalernes hogg er ikke vanskelige å møte

AUF-stud. tar avstand fra studentenes protestaksjon

For marxist-leninistene er alt som kommer fra staten, suspekke ting. De holder fast ved systemet, og en får stadig følelsen av sterke konserverende holdninger blant disse som framstiller seg sjøl som ledere for et kommende sosialistisk samfunn.

Daglig roper de manglende kontakt med samfunnet, og de lever i sin egen drommeverden, som er langt fra det samfunn arbeidsfolk og vanlig arbeiderungdom kjenner.

Det er Anne Lise Bakken fra Skotterud ved Kongsvinger, nylagt medlem av AUFs sentralstyre, som sier dette. AUF skal være bevisst den framgang vi er inne i og ta initiativ i viktige politiske saker, sier hun.

Anne Lise Bakken studerer ved Universitetet i Oslo, og naturlig nok blir hun daglig konfrontert med Arbeiderpartiets utdanningspolitikk. Hun mener det ikke er så vanskelig å møte de hogg som de såkalte venstreradikalene kommer med. Vanlige arbeidsfolk og arbeiderungdom finner ikke seg i den marxist-leninistiske lever.

Anne Lise har blant annet arbeidet aktivt i Studentersamfunnet for å ekskludere unge nynazister, som har stått apert fram i universitetsmiljøet den siste tida. Det er viktig at AUF markerer seg sosialt, utover uten å henge seg på andre grupperinger i samfunnet, mener hun.

Kvinnesaken har vært Anne Lises hjerneharn den siste tida. Mandatet: Sosialisme og kvinneløysing, som ble vedtatt på AUFs landsmøte, må tolkes opp i praksis politikk. Vi

må legge vekt på å samle opp nye strømninger i samfunnet og kanalisere dem inn i arbeiderbevegelsen. Et arbeidsfelt innen kvinnesaken som bør prioriteres, er

problemet til fagorganiserte jenter i lavlønnsyrker. Kvinnesaken skal ikke være bare for akademikere og bedrestilte i samfunnet.

Anne Lise Bakken, nylagt medlem av AUFs sentralstyre.

For kort tid tilbake vart det skipa til ei aksjonsveke mot DNA-regjeringa sin folkefiendtlige utdanningspolitikk. Over heile landet var det tilskipingar med stor oppslutning. Det var tydeleg for alle at monopolkapitalen sine utdanningspolitiske framstøt ikkje vert møtt med passivitet fra studentmassane. Tvert i mot viste veka at kamplina er i framgang. AUF-stud markerte veka på sin eigen måte: To in-

tervju med framtrедande medlemmer av AUF-stud vart sendt rundt heile landet gjennom "Arbeidernes pressekontor". Ope svik og sabotasje med andre ord. Vi har gjengitt dei to intervju i faksimileform ovafor. Studer dei nøye! Slik pratar folk som ikkje ønsker å tena studentane sine interesse, men tvert i mot ikkje skyr noko middel for sjølv ein gong å få ein feit stilling i den borgar-

AUF-stud tar avstand fra studentenes protestaksjon. Fra venstre Liv Valstrøm, forkvinne i AUF-stud, Ragnar Gurun og Anne Lise Bakken, begge medlemmer av AUFs sentralstyre.

Fra vår Oslo-korrespondent: AUF-stud tar avstand fra den protestaksjonen som skal gjennomføres ved landets universiteter i denne uka. Aksjonen er blant annet rettet mot stortingsmeldingen om høyere utdanning, mot forverringen av studentenes økonomiske kår og mot budsjettforliket i Studentersamfunnet som innebærer økning av husleiene. Tillitsmenn i AUF-stud, Ragnar Gurun, Liv Valstrøm og Anne Lise Bakken sier i en samtale med Arbeidernes Pressekontor at de saker som aksjonen er rettet mot, har fått en mangelfull behandling. Delvis er aksjonen basert på direkte feilinformasjon. Vi har ingen tro på at det kan oppnås noe bare

gjennom protestaksjoner der hovedparolen alltid er å avveie forslag. Alternativer bør også kunne stilles opp.

Så dere er tilfredse med studentenes økonomiske kår i dag? - Nei, det er vi ikke. Det er ingen uenighet om at det har vært nedgang i realverdien av kostnadsnormen de seinere åra. Spesielt har dette gått ut over stipendandelen. Det ville være uholdbart om dette skulle fortsette. Imidlertid er det nå klart at borteboerstipendet går opp fra 2450 kroner til 2750 kroner for studietid 1975/76. For samme tidssrom er kostnadsnormen beregnet å ville øke fra 1210 kroner til 1385 kroner pr. måned. Dette betyr i prosent en økning av stipendet på 12,2 prosent noe

som ligger godt innenfor den beregnede rammen for pristigningen. Etter vår oppfatning er det ikke godt nok, men det er klart at en markert nedgang ikke smus over natta.

Men det er klart at de såkalte aktivistiske kampformene som blir benyttet ikke har noen mulighet til å nå fram. Når lærerne mobiliserer til aksjoner - det oppnådde resultatet noe bortimot omvendt proporsjonalt med graden av ml-aktiviteten.

Hvilke holdninger inntar AUF-stud til meldingen om høyere utdanning?

- Vi slutter oss til målsettingen i meldingen om å spre høyere utdanning i større grad enn i dag. Videre ser vi det som viktig at beslutningsmyndighet overføres fra departementet til regionale styrever hvor samfunnsrepresentanter

lege staten. Svik og forræderi er rette namnet på slik framferd. Men vi veit kor vi har dykk i kampen for studentane sine interesser, AUF. På ytste høyre fløya. Saman med DK-SF.

PS: Du som sier at "venstreradikalernes hogg ikkje er vanskelege å møte" Vi har enno ikkje sett deg møte ei einaste "hogg" hittil. Vi ville sette stor pris på om vi snart fekk sjå det!

TROND VÆRNES forts.

- Vi aner ikke noe om de ansattes arbeidssituasjon. Vi må i så fall få informasjon om den først! Men jeg vil understreke at vi ikke er noen fagforening for de ansatte. Men hvis det er rimelige krav som blir stilt i forbindelse med arbeidssituasjonen, så vil vi jo vurdere dem.

- Men vil du gå i mot videre rasjonalisering?

- Jeg vil ikke gå med på at folk skal bli sparket fra jobben. Men jeg er for rasjonalisering når det dreier seg om forenkling av arbeidssituasjoner, og det blir bygd på den naturlige avgangen i antallet ansatte.

INGRID EIDE forts.

1. Jeg synes folk bør vite at tilbudet til Staten for studenter over 20 år, blir 1385 pr. mnd. I tillegg kommer grunnstipend 90 kroner pr. mand. Reisemoderasjoner og en del andre særordninger bør også komme i betraktning. Lånene er rentefrie i utdanningsstadiet, avbetalingsperioden lang og 20% av de 1385 stipend. Hvis folk som ikke er studenter, skal kunne ta stilling til hvordan studentene har det, må de få opplysninger om hvordan den økonomiske situasjonen er.

2. Det er heller ikke rimelig å tro at alle studenters forbruk skal dekkes med stipend og lån. Som det nå er brukes ca. 1 milliard årlig til lån og stipend for 200000 studenter. I tillegg kommer finansieringen av selve studiestedene, ca. 1,5 milliarder.

3. Et utvalg er i arbeid, Alstahaugutvalget, og i løpet av året regner vi med å ha en solid vurdering av de saker i samskipnadene sliter med.

nam. Og som vi skjønner, så er ikkje det å drive nokon ny taktikk fra Saigon sida. Amerikanarane brukte han medvete i mange år.

Vi ser no at amrikanarane plutselg har fått slik samvete for sivilbefolkninga si skjebne. I sanning litt av eit lineskifte av eit land som har drive den verste krigføring mot sivilbefolkninga som nokon gong e vorte drive. Eler er det eit lineskifte fra amerikanarane si side? På ingen måte. Under dekke av å skulle hjelpe sivilfolket førebud dei militære operasjonar. Samstundes som dei fyrar opp under løgna om at Fnl farer hardt fram mot sivilfolket. I det amerikanske "hjelpetiltaket" Food for peace går 90% til militære føremål. I sanning litt av ei hjelp for freda! FNL sitt mål er å oppretthalde fredsavtalen om Vietnam. Den tydde ein stor

siger for det vietnamesiske folket. Mellom anna slo den fast at Vietnam var eitt land. Og det vietnamesiske folket har sjølsagte interesser av å halde avtalen ved like. I motsetnad til Thieu og amerikanarane som kynisk har

brote han meir enn ein million gongar! Det er Thieu som no står i vegen for ein varig fred i Vietnam bygd på prinsippene fra Parisavtalen. Derfor er målet til FNL å tvinga Thieu til å trekkje seg, og derigjennom muliggjere ei fredeleg framtid for folket i Vietnam. I denne kampen treng FNL all støtte progressive er i stand til å gi. Om litt vert og den sosialistiske folkerepublikken Kambojsja ein realitet. Ei stor hending for alle sosialistar, og som må markerast på skikkeleg vis. FULL STØTTE TIL PRR OG GRUNC! USA UT AV INDOKINA!

Slik er det!

Fra "Under Dusken", avisa til studentene i Trondheim har vi henta denne historia, som vi tykkjer gir eit bra døme på kva ein kommunist, opportunist og reaksjonær står for i praktisk politikk. Historia er god å ha i minne når vi no står midt oppe i 1. mai-arbeidet og møtar SV-arane sitt preik om at vi må gå saman med DNA så lenge folk trur på DNA sin politikk. Her kjem historia: Ein kommunist, ein opportunist og ein reaksjonær stod ein gong foran eit hus og diskuterte kva slags hus det eigentleg var. Dei vart samde om at det var ei kyrkje, og fatta vedtak om det. Men så kom ein trikk og svingte inn i "kyrkja". "Her må fattast nytt vedtak", sa kommunisten. "Alle kan sjå at dette ikkje er ei kyrkje, men ein trikkehall!". "Jau, eg kan nok vere samd med deg i at dette ikkje er ei kyrkje", sa opportunisten. "Men folk trur at det er ei kyrkje, og da får vi seie at det er rett til dei har oppdag noko anna!". "Neimen har du sett på maken", sa den reaksjonære og slo henda saman, "jammen køyrde det ikkje ein trikk inn i kyrkja!"

INGRID EIDE

Ingrid Eide, studentenes levestandard har gått kraftig ned den siste tida. Det innrømmer vel også departementet. Hva kommer dere til å gjøre for å endre på denne nedgangen? -Vel, vi har jo da satt opp satsene for lån og stipend fra neste år av. -Men disse tallene ligger jo langt under det forbruksundersøkelsen hevder studentene

MØT FRAM I DNS: KNUS REAKSJONEN PÅ NY!

Som alle sikkert hugsar, så vann Raud Front ein knusende siger over DKSF forrige semester. Men sjølv om sigeren var enorm, så vil ikkje det seie det same som at dei er knust for godt. Dei stillar på nytt i år, sjølv om frarferden er mindre bombastisk i år. Men vi må ikkje slappe av i kampen mot reaksjonen for det. Berre når vi aktiviserar oss, og gjer noko aktivt for å slå han, kan vi gi reaksjonen nye nederlag. Difor er det særskilt viktig at alle som møtte fram og stemte Raud Front i fjor, og gjer det i år. Kvil ikkje på laurbærene. Skaff deg difor medlemskort og to klipp. Fristen for medlemskort er 26. APRIL. Desse møta står att: Laurdag 12. april: Kventente på krigen? Innleiingar: Terje Valen som har skreive ei bok om emnet, og oberstløytnant Fjærli. Terje Valen vil på dette møtet leggje fram eit syn på krigen som står i motsetnad til det lærebøkene har innpoda oss med. Han

viser at når den norske monopolkapitalen måtte velgje mellom kva som tente landet best og kva som gav størst profitt, vart valet avgjort til fordel for det siste. Laurdag 19. april. Møte om 1. mai. Laurdag 26. april: konfrontasjon mellom kandidatstyra. Laurdag 3. mai: Kommunevalet 1975. Innleiingar: Repr. for SV og Raud Valallianse i Oslo. Er deltaking i kommunevalet teikn på parlamentariske illusjonar? Dette og andre omstridte spørsmål vil bli drøfta på møtet. 10. mai: GENERALFORSAMLINGA. For å ha røysterett på generalforsamlinga, må ein 1) vera medlem av samfunnet seinast 14 dagar før generalforsamlinga, d. v. s. innan 26. april. For å få gyldig klipp må ein vere til stades under hovudposten på møtet. SKAFF DEG TO KLIPP! STEM RAUD FRONT!!

HUSLEIESTREIK

FORTS

har behov for. Mener dere at det vil rette opp den skjeve utviklinga, eller vil den i høyden stagnere den? - Nei, det får dere avgjøre sjøl. Vi synes vi har gitt så mye som vi synes vi kunne.

- Bjartmar Gjerde sa til Arbeiderbladet for litt sida at studentene ikke hadde noen grunn til å klage. Hvor mye dårligere må vi få det før departementet begynner å innrømme at vi har grunn til å klage? - Nei, dette synes jeg er flisespikkeri. Man må jo ta med i vurderingen at vi ble nedrent av spørsmål i forbindelse med aksjonsuka da Bjartmar Gjerde uttalte dette her. Og de fleste av de som ringte syntes faktisk at studentene hadde det bra nok! Du mener med andre ord fortsatt at vi ikke har noen grunn til å klage?

- Hvis du absolutt skal vri det til det så... Men jeg mener, det får dere avgjøre sjøl, hvor mye dere har behov for, og om dette er nok. Samskipnaden er i krise. Det må vel alle være klar over...

Det er klart! Og i den for bindelsen har nå samskipnaden kommet med ei brosjyre der det heter at nedgangen i volumet som blir solgt på kantine har ført til omsetningsvikt. Dette fører igjen til at man må rasjonalisere beinhardt i kantine, og at kvaliteten på det som serveres blir dårligere og det blir dårligere service. Akter dere fortsatt å la samskipnadens

dårlige økonomi ramme de ansatte i form av et umenneskelig arbeidspress, og studentene i form av økte priser og dårligere kvalitet? - Vel det avhenger ikke bare av oss. Det finnes jo mange faktorer som spiller inn her. Men økning av stipend og lån er jo et skritt i den retningen. Dessuten vil samskipnadens drift bli nøyte saumfart. Vi må også se i øynene at samskipnaden i Oslo har tatt på seg oppgaver som den strengt tatt ikke behøver å løse. Jeg tenker da på f.

eks. helsetjenesten forlagsdriften, idrettsarbeidet osv. Dessuten så drives hele boligsektoren etter en lov som gir et tjenestnivå så høgt at kanskje ikke studentene en gang finner det forsvarelig.

- Så dere går altså inn for å rasjonalisere bort tjenester pluss å gjøre tilbudet på studentbyene dårligere?

- Nei, det har jeg ikke sagt. Jeg sier er at samskipnaden har tatt på seg en rekke oppgaver som ikke bør belastes dens budsjett.

- Vil samskipnaden få statstilskudd i 75?

- Det vil jeg ikke love. Først må vi ha en bedre oversikt over situasjonen, før vi kan gå til eventuell førstehjelp.

- Det er nå i gang en husleiestreik på studentbyene som har stor oppslutning, og som også får bred støtte, bla. fra borettslag i Oslo. Hva mener du om streika og de kravene den stiller?

- For det første så mener jeg at denne streika angår forholdet mellom samskipnaden og de str-

de har sluttet og ikke vil ta på seg igjen. Men nattevaktene på Kringsjø sier at de ikke engang er blitt spurt!

- Det er vanskelig å svare på.

Men jeg tror at leieboerne Men jeg er enig med hovedstyret når det gjelder de gamle nattevaktene. Når det gjelder nattevaktene på Kringsjø så har jeg ikke noe rede på den saka.

- Din mening om husleiestreika?

- Tja, jeg går ikke mot fenomenet husleiestreik. Men i dette tilfellet så synes jeg oppslutninga er stor nok.

Mer enn 75% oppslutning synes jeg en slik streik må ha, så derfor kan jeg ikke støtte den.

- Samskipnaden er i dag inne i en sirkel der en setter opp prisene. Salget går ned, arbeidsplasser må rasjonaliseres og prisene økes på nytt for å dekke underskuddet. Bør ikke nå prisene fryses fast for å hindre at

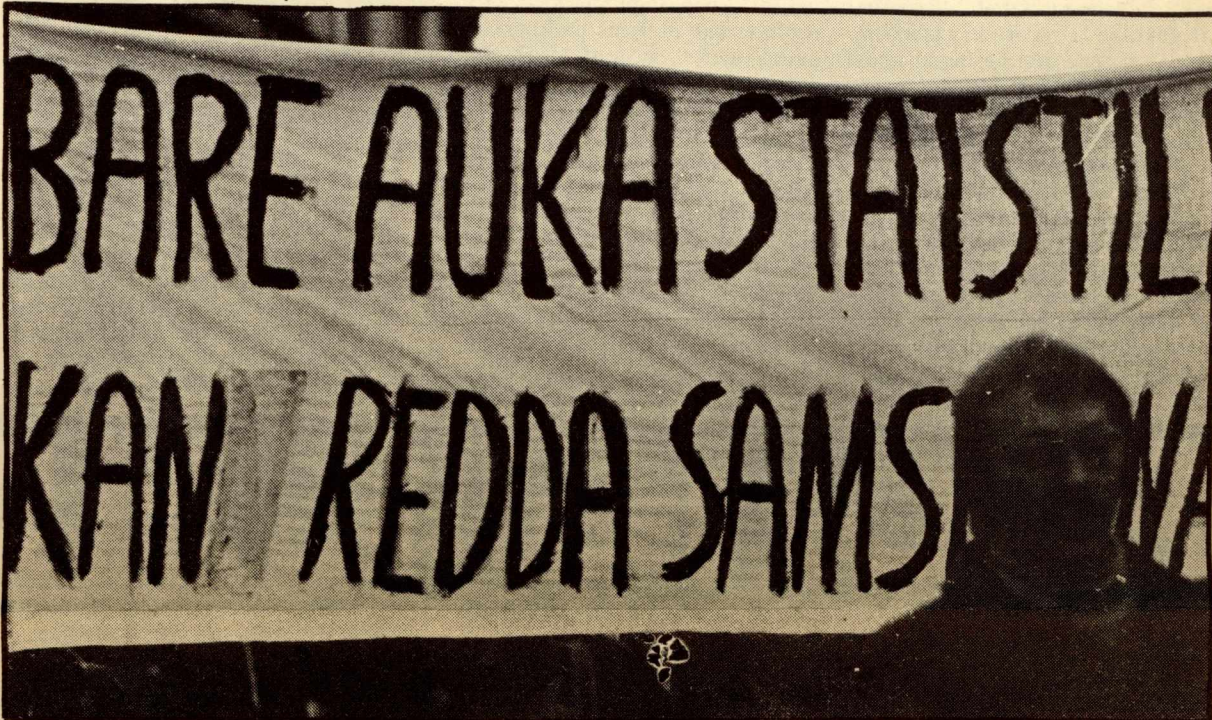
de ansatte skal bli enda verre de ansattes stilling skal bli enda verre enn hittil, og for at folk i det hele tatt skal ha råd til å handle i samskipnaden? - Jeg tror nå for min del at det ikke er prisene som gir omsetningssvikten, men det at folk ikke lenger er på Blindern sjøl om de er innmeldt som studenter. Jeg har et inntrykk av at det er tilfelle. Og jeg er da i mot null-prisstigning fordi jeg mener det er rimelig at de ansatte og studentene sammen bærer de byrdene den generelle prisstigninga i samfunnet pålegger dem. Og for det andre fordi det ikke løser problemet med at folk ikke oppholder seg på Blindern i studietida.

- Men det er et uomtvistelig faktum at folk har sluttet med å kjøpe middag, tar med termos ol. fordi de ganske enkelt ikke har råd til noe annet?

- Hvor har du det fra?

Fra de samme kildene du har når det gjelder at folk ikke er på Blindern lenger, gjennom inntrykk. Men for å gå over til noe litt annet. Arbeidspresstet for de ansatte i samskipnaden er svært høgt. F. eks i butikken, der under bemanning fører til køer og slit-somt arbeid for de ansatte?

- Hva akter hovedstyret å gjøre med dette?

FAGLIG 1. MAIFRONT

er ikke primært et spørsmål om internasjonale konjunktursvingninger, men utslag av en langsiktig og planlagt stukturedning i norsk næringsliv. Oljemeldinga ligger som et offisielt bevis på at norske ressurser, inklusive arbeidskrafta, skal dirigeres inn i "profitable" industrier. Dette rammer selvfølgelig også studentene og de ansatte på universitetet og de arbeidsforholda som vi som psykologer vil møte i jobber rundt om i landet innafors sosial og helsesektoren. Det er imot en slik politikk Faglig 1. mai Front reiser til kamp.

Vi satsa på å få folk fra AUF til å komme å forsvare regjeringas politikk, og vi ville annonsere møtet på skikkelige plakater.

For det andre blei vi enige om å legge alvor i arbeidet med den personlige mobiliseringa, mobilisering i første omgang til konfrontasjonsmøtet mellom AUF og Faglig 1. mai Front, men selvfølgelig også til det videre arbeidet i fronten.

Hvordan gikk det på møtet

- Det gikk over all forventning. AUF stilte opp og det møtte ca. 50 folk på møtet. Diskusjonen avslørte på en meget overbevisende måte at det finnes to uforsonlige linjer for årets 1. mai feiring - ei klassesamarbeidslinje som tilslører de grunnleggende problemene i samfunnet og DNA-regjeringas politikk og en klassekamp-linje som markerer en utvetydig front mot en politikk som i sak etter sak går stikk imot folks interesser. Folk på møtet valgte

det siste alternativet. De blei sittende igjen for å diskutere det videre arbeidet i Faglig 1. mai Front etter at AUFerne hadde gått. Det blei lagt fram et detaljert forslag til ukeplan for jobbinga fram til 1. mai. Vi fikk fordelt ansvar for viktige arbeidsoppgaver f. eks. arrangementet av et festmøte andre uka av april hvor vi skal diskutere de lokale universitets og institutts parolene. De tidligere omtalte arbeidsgruppene blei konstituert på nytt og begynte å virke umiddelbart.

Folk på møtet fikk underskrifts-lister hvor de som støtter Faglig 1. mai Fronts politikk og og som vil gå i toget 1. mai skal skrive seg på. Antall underskrifter skal inn på mobiliseringsbarometer hver uke - barometeret er et vaiende flagg som nå er hvitt, men som vil bli fylt med rødt etter som vi nærmer oss målsetninga. 250 underskrifter vil gjøre flagget helt rødt. Det skal være rødt før 1. mai.

Vi har også planer om nye konfrontasjonsmøter, både med KU om Sovjet og imperialismen og med SV om hvilket tog man bør gå i 1. mai

- Så dere ser altså optimistisk på det videre arbeidet fram til 1. mai?

- Ja, så absolutt. Vi er mange som er tent på å jobbe nå og vi skal gjøre vårt for at 1. mai 1975 blir et ubehagelig minne for sosialdemokratiet.

TROND VÆRNES fort: s. 2

Trond Værnes, for å åpne med et spørsmål jeg tror mange lurer på: Er du fortsatt medlem av SV?

- Jeg er fortsatt medlem av SV! Samskipnaden hevder at husleiestreika har en oppslutning på noe over 30% i februar, mens streikekomiteen oppger med noe over 60%. Men samtidig sier Samskipnaden i Arbeiderbladet at den har tapt 100000 kroner, og det er da et tall som stemmer godt overens med det streikekomiteen har lagt fram. Kommentar?

Ja, hvis det ertapt så mye på to måneder, så må samskipnaden sine tall være gale. Men dette er jo unøyaktige tall.

Hvorfor følger ikke hovedstyret opp vedtaket om gjeninnsettning av nattevaktene? Det er blitt hevda fra hovedstyret at

Det er nå mindre enn en måned igjen til 1. mai. Mobiliseringa til Faglig 1. maifront er kommet godt i gang på universitetet og i Oslo ellers. Det er nå danna basisgrupper på de fleste instituttene. Delta aktivt der! Oppbrudd har slått av en prat med Jon Haug som er aktiv i 1. maiarbeidet på psykologisk institutt, for å høre hva slags erfaringer en har gjort der i kampen mot det nye og det gamle sosialdemokratiets, DNA og SV, sin klasse-samarbeidslinje for 1. mai. Vi har dessuten snakket med Halfdan Risøen, som sitter iden sentrale Faglig 1. maifrontkomiteen i Oslo for å høre hvordan arbeidet går ute i byen, og få vite litt mer om hvor de politiske skillelinjene for 1. mai går.

- Psykologi var blant de fremste instituttene i mobiliseringsarbeidet til Faglig 1. mai Front ifjor. Hvordan er situasjonen på Instituttet i år?

- Vi kom tidlig igang med arbeidet, og det ble allerede i begynnelsen av februar tatt initiativ til dannelsen av lokal Faglig 1. mai Front komite. Før dannelsesmøtet hadde 3-4 folk sagt seg villige til å sitte i et påtenkt arbeidsutvalg og vi trodde det ville være ganske kulant på bakgrunn av de positive erfaringene fra ifjor, å få igang arbeidet med mobiliseringa til årets klassekamp-tog. Vi gjorde derfor ingen spesielle anstrengelser før møtet, men annonserte på vanlig måte med løpesedler og plakater. Det viste seg imidlertid at vi hadde overvurdert folks forhold til 1. mai-markeringa. Det var bare en håndfull som møtte på konstitueringsmøtet - alle "gamle kjente" aktivister. Vi forsto ikke viktigheten av dette da og tok ikke opp til noen grundig vurdering hvorfor ikke flere av de 150 som hadde gått i psykologiseksjonen i toget

ifjor ikke var møtt fram. Vi nedsatte lokal Faglig 1. mai Front komite, satte en lokal målsetting på 250 og la organisatoriske planer for det videre arbeidet uten å vurdere den politiske situasjonen på instituttet grundig nok.

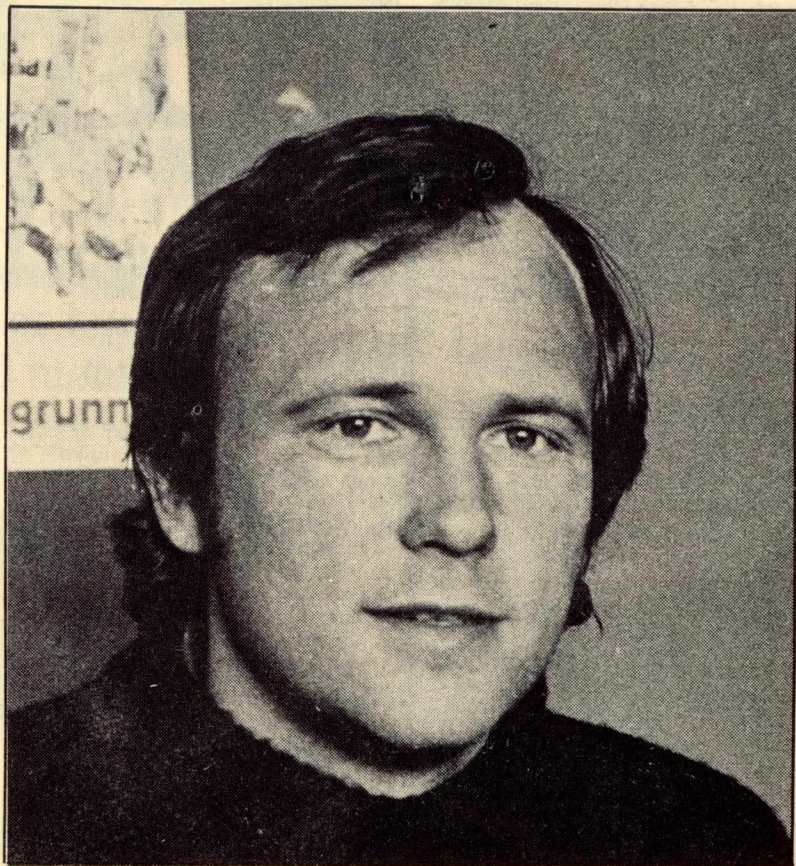
Etter konstitueringsmøtet hadde vi i arbeidsutvalget en rekke møter for å sikre komiteen fast kontorplass og kontortid, mobiliseringsmateriell, faste oppslagsavler osv. Men til tross for at vi hadde ganske mange kom i tillegg til mobiliseringsarbeidet. Arbeidsgruppene som i formen var nedsatt på konstitueringsmøtet, og som skulle danne det organisatoriske grunnlag for mobiliseringa og utviklingen av de lokale parolene (interesse-kampgruppe, yrkesgruppe, kvinne-gruppe og kulturgruppe) kom ikke igang. Det gikk nesten en hel måned uten at det var laget en eneste parole, det var ingen glød blant folk på instituttet for 1. mai og vi som jobba med folke at vi sto i stampe.

Det ble innkalt til et nytt komite-

møte, denne gang også gjennom plakater og løpesedler, og vi fikk bekreftet vår mistanke om situasjonen. Det møtte fram bare noen ganske få i tillegg til de som konstituerte komiteen en måned før.

- Hva gjorde dere så for å snu denne utviklinga?

- Vi endra først dagsorden på møtet og brukte tida til å diskutere hvor vi sto i arbeidet og hvorfor vi ikke var kommet lenger. Vi blei fort enige om at det sto skralt til med den politiske mobiliseringa. Faglig 1. mai Front var presentert fantasiløst og lite pågående. Vi hadde ikke gått grundig inn i personlige diskusjoner med folk vi kjente og møtene til Faglig 1. mai Front hadde bare glidd inn i rekken av møter som annonseres rundt om på veggene. Folk hadde ikke som vi trodde, stått klare til å ta fatt med 1. mai jobbinga og bare venta på at det skulle bli nedsatt en lokal komite. Det opplegget vi hadde utvikla for en måned siden var ikke tilpasset det politiske nivå blant folk på instituttet, men tok på mange

Jon Lund regjeringas folkefiendtlige politikk. Gjennom systematisk og langsiktig planlegging fører DNA regjeringa en politikk som skaper avfolkning av distriktene, et skjevt næringsgrunnlag i landet, konsentrasjon av sosiale problemer i tettsteder og byer og en økonomisk politikk som tilfredsstiller kapitalens profittinteresser. 20 000 arbeidsledige og nærmere 6000 arbeidere berørt av driftsinnskrenkninger i løpet av de to første månedene i året

måter for gitt at folk allerede var engasjert i 1. mai arbeidet.

Det riktigste vi derfor kunne gjøre var å starte grundige diskusjoner om politiske spørsmål som folk var opptatt av og som Faglig 1. mai Front reiser kamp mot. Vi blei enige om to hovedtiltak i første omgang:

Vi arrangerer et møte som på en slagkraftig måte tar opp til diskusjon et av Frontens viktigste kampsaker - kampen mot DNA-

FAGLIG 1. MAIFRONT

Halfdan Risøen du sitter i den sentrale Faglig 1. mai-frontkomiteen for Oslo. Hvordan går mobiliseringa nå tre uker før 1. mai?

- Vi har nå ca 65 komiteer i arbeid hvis vi ser bort fra de på universitetet. Antallet aktivister i disse komiteene er større enn noensinne. Samtidig mobiliserer vi på et svært bredt grunnlag i år, så jeg tror det er riktig å si at mobiliseringsarbeidet er i god gjen-

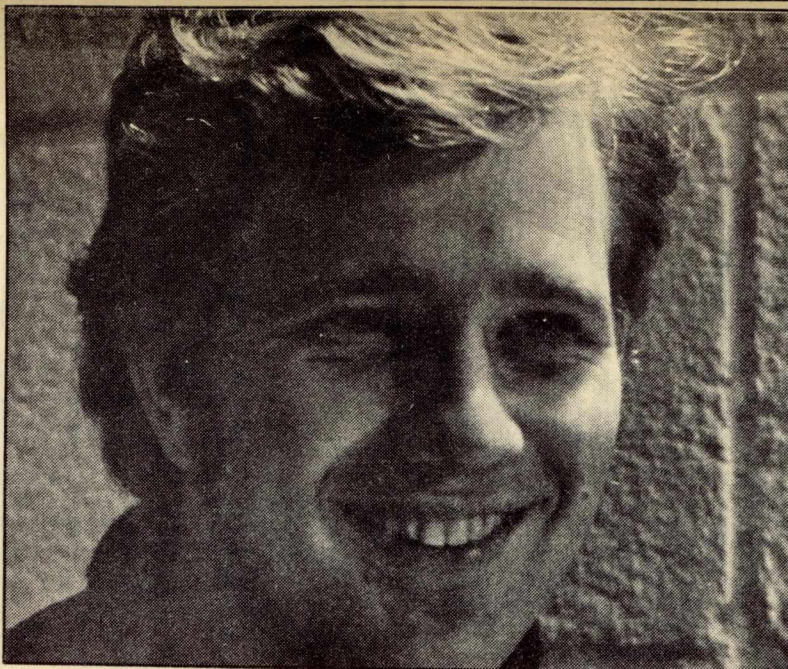
ge. Er det ting som du mener er spesielt viktig å markere i årets tog?

- 1. mai er arbeiderklassens internasjonale kampdag. I og med utviklinga i Vietnam og Kambodsja der det ser ut til at folket går mot sin endelige seier, så blir dette spesielt viktig å markere i år. Og da er det verdt å merke seg at FFF er den eneste som gir konsekvent støtte til FNL og FUNK Samorg og DNA kjører videre på sin pro Thieu og Ford-linje. Derfor vildet også bli svært viktig å kjøre på kravet om at regjeringa må anerkjenne PRR og GRUNC. Forøvrig så er jo det som nå skjer i Indokina en mektig inspirasjon for alle verdens folk i kampen mot de to supermaktene.

- Supermaktene ja. FFF retter jo seg mot både USA-imperialismen og Sovjetimperialismen. Det siste ser ut til å ha falt enkelte tungt for brystet. Kommentar til det?

- Det er ikke mulig for et tog som skal forsvare 1. mai-intensjonene å ikke ta stilling til supermakta Sovjet. Det ville være et klart brudd på prinsippet om internasjonal solidaritet. Vi ser i dag at supermaktene USA og SOVJET ruster seg til krig. Og denne utviklinga er det umulig for en som kaller seg progressiv å ikke ta stilling til. Det er et faktum at begge de to supermaktene er en trussel mot den norske sjøfærdretten. Og ser vi på Sovjets aktive støtte til Lon Nol klikken i Kambodsja, deres overgrep mot det Tsjekkoslovakiske folket

og ikke minst at de går i mot de små kyststatenes rett til 50-mils fiskerigrænse og 200-mil økonomisk sone. Men når det er sagt, så vil jeg understreke at dersom vi hadde vært et tog bestående av opportunister, så ville vi sjøl sagt latt være å stille denne parola. Men FFF er et klasse-kamptog som stiller de krav som er nødvendige for klassekampen, og det akter vi ikke å

slutte med, sjøl om det kanskje hadde ført til at en håndfull fler kunne gå i toget. Et 1. maitog skal ikke være en tannløs musikk-korpsparade, men en oppsummering av og et bidrag til klassekampen!

- Reservasjonsretten har vært en del inne i bildet. SV har f. eks. hevdet at den er uvesentlig. -Ja og det samme SV har også prestert å gå i mot at anti-imperialistiske organisasjoner i det hele tatt skal markere seg 1. mai. Det får en kalle internasjonal solidaritet på arbeiderklassens internasjonale kampdag.

Men når det gjelder reservasjonsrettens så er det bare å si at den er viktig. Skal et 1. maitog være et fronttog, så er reservasjonsretten en prinsipp-sak. Et 1. maitog skal være en oppsummering av klassekampen på alle områder, fra små lokale aksjoner til internasjonal solidaritet. Og det er klart at en ikke kan kreve av f. eks. Rodeløkka leieboerforening at de skal ha tatt stilling til sosialismen for å kunne delta i toget. Men like fullt har også de ført en kamp som retter seg mot kapitalen, og som er en del av arbeiderfolks kamp.

Men jeg vil understreke at et 1. maitog ikke bare er de enkelte seksjonene. De utgjør til sammen en helhet, og den helheten er retta mot kapitalen,

for arbeiderklassens interesser - Til slutt, enkelte hevder at 1. mai er uviktig. Kommentar til det?

- 1. maifrontene de siste åra er de største politiske manifestasjoner vi har hatt her i landet

bortsett fra EEC-kampen. Som jeg sa så er et 1. maitog en oppsummering av klassekampen på alle områder. Ellers i året er det kamper på hundrevis av områder. 1. mai samles de og viser sin felles styrke. Og det kan ikke kalles uviktig! Men når det gjelder hvem så karakteriserer dagen som uviktig, så er det jo verd å merke seg at det særlig er SV som fremmer slike ideer. Og det er jo ikke noe anna enn et dårlig forsøk på å skjule at 1. mai nå begynner å bli ubehaglig for dem. At de vil prøve å skuffe det hele under teppet. Og det er jo bare et tegn på at de ikke har noe annet grunnlag å stille på enn sin egen partissjåvinisme. Bare for to år siden karakteriserte de den som svært viktig, nå er den plutselig blitt helt uvesentlig. Nye standpunkter kommer og går! Til slutt vil oppfordre alle, uansett partitilknytning til å slutte opp om Faglig 1. maifront og på den markere sin støtte til folkets kamp i Norge og verden forøvrig.

Oppbrudd utgis av Norges Kommunistiske Studentforbund ved Universitetet i Oslo, og kommer hver 3. uke. Ansv. redaktør: Jørgen Gunnerud Adresse: Boks 115, Blindern, Oslo 3.

